

: Posamezna številka 6 vinarjev :

"JUTRO" izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. jutraj, ob ponedeljkih ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnishvu mesečno K 1-20, z dostavljanjem na dom K 1-50; s pošto mesečno K 2-00, polletno K 10-00, četrletno K 5-00, letno K 1-70. Za inozemstvo celoletno K 30-00. — Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnishvo je v Franciškanski ulici 8. Dopolni se pošilja uredništvu, naročnina upravnishvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopolci se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vsta 15 v, osmerice, poslana in shvala vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašjanju popust. Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 303.

Kapitulacija lordov.

Najustavnejša država v Evropi, Anglija, ta klasična država ustavnosti in parlamentarizma, je storila v splošnem napredku zopet velik korak naprej: njena ljudska zbornica, t. zv. spodnji dom, je izvojevala sijajno zmago nad privilegiranimi lordi, ki so s svojim nazadnjaštvom ovirali delovanje ljudske zbornice, v kateri sedijo izvoljeni zastopniki ljudstva in bi moral že zdrav razum velevali privilegiranim lordom v zgornjem domu, da nimajo nobene naravne pravice ovirati delovanje izvoljenih ljudskih zastopnikov.

Institucija dvodomnosti, dveh zbornic, je pravi anahronizem, ki ga ne poznajo nove, mlajše države, pač pa poznajo to institucijo vse starejše države, ker so gosposke, privilegirane zbornice starejše od poslanskih zbornic, ki so nastale šele po ljutih bojih ljudstva, ki je zahtevalo svoje pravice, z onimi, ki so imeli vso državno moč v svojih rokah in niso hoteli deliti svojih pravic z ljudstvom. Bili so to najprej nekaki svetovalni zbori, sestavljeni iz višjih državnih funkcionarjev in privilegiranih aristokratskih rodbin, ko so pa oni, ki so imeli vso državno oblast v svojih rokah, bili primorani deliti to svojo moč z ljudstvom in so morali privoliti v ustanovitev poslanskih zbornic, so ustvarili iz teh posvetovalnih zborov t. zv. zgornjo zbornico, ki je ležala kot mora na poslanski zbornici, ker se je upirala vsaki resni napredni in liberalni reformi.

Zato je privajalo prav pogostoma do konfliktov med obema zbornicama povsod kjer obstoji institucija dveh zbornic, posebno so pa bili taki konflikti v zadnjem času na Angleškem vedno na dnevnem redu, dokler ni nastal med obema zbornicama pravi boj, ki se je sedaj končal s tem, da so privilegirani lordi popolnoma kapitulirali pred izvoljenimi poslanci, ki niso hoteli in mogli trpeti, da bi se zbornica lordov, v kateri sedijo ljudje, ki nikogar ne zastopajo, upirali volji ljudstva, izraženi v volji njegovih legitimnih zastopnikov v poslanski zbornici.

Od sedaj postane na Angleškem lahko zakon vsak predlog, ki bo sprejet v poslanski zbornici in dobi kraljevo sankcijo, brez ozira na to, ali ga sprejmejo tudi lordi v svoji zbornici, ali ne, z drugimi besedami, zbornica lordov ostane še kot spomin na nekdanje čase, ali vpliv in moč te zbornice bo v bodoče minimalna, ker preprečiti ne bodo mogli lordi nobene zakon več, ki ga spozna poslanska zbornica, lordi bodo imeli samo pravico — izvoljenim ljudskim poslancem svetovati to in ono in ako ako bodo njihovi nasveti pametni in dobri, se jih bo vpoštevalo, ako ne, se pa ne bo oziralo na nje.

Od Anglije bi se res lahko marsikaj naučili evropski narodi in tudi vladarji. Ne sme se namreč pozabiti, da je angleški kralj — skozinski — moderen in napreden mož — sam sprevidel vso nesmiselnost upiranja

zbornice lordov zakonskim predlogom, sprejetim od poslanske zbornice. Kralj je sprevidel, da je pravi nonsens, ako privilegirani lordi, ki nikogar ne zastopajo razum sebe, ovirajo delovanje poslanske zbornice, ki reprezentira angleško ljudstvo in za to je pritisnil na zbornico lordov, da je ona morala privoliti v spremembo ustave in sama sebi odvzeti pravico veta.

Kdaj se to zgodi tudi v drugih evropskih državah, ki imajo tudi dvodomni parlamentarni sistem. Kdaj se reši ljudstvo v teh državah tutovstva privilegiranih aristokratov in finančnih mogotcev, ki ravno tako ovirajo delovanje poslanskih zbornic, kot so to delali nazadnjaški angleški lordov?

Tudi v Avstriji imamo dvodomni parlamentarni sistem in tudi pri nas mora dobiti vsak v poslanski zbornici sprejeti zakonski predlog najprej sankcijo gosposke zbornice in potem šele pride v cesarjevo kabinetno pisarno, da dobi še cesarjevo sankcijo, ako ga gosposka zbornica ne sprejme, propade zakonski predlog, ako je še tako dober in za ljudstvo koristen.

Skraini čas je že, da se začne tudi v Avstriji misliti na odpravo te zastarele institucije, od katere ljudstvo nima nobene koristi, pač pa lahko — škodo.

Naše gospodarstvo.

Naše gospodarstvo je po zaslugi klerikalcev na zelo nizki stopnji in tako zavoženo, da nas zamere le temeljita reorganizacija in izdatna od pomoč obvarovati pred gospodarskim polomom.

Dejstva nam kažejo, da pri nas o kakem napredku sploh ni govora. Vse kaže, da se to stanje ne more še nadalje vzdrževati in da je nujna od pomoč prepotrebna, da se naše kmetijstvo reši gotovega propada. Z pomočjo kmetijskega stanu so prišli klerikalci na krmilo in ravno ta stan je od zavoženega gospodarstva sedaj najbolj prizadet. Ravno ta stan, kateremu se imajo naši klerikalci zahvaliti, da so prišli do moči, je najbolj izsesan. Kajti med nerazsodnim kmetiskim prebivalstvom je najplodovitejše polje za naše klerikalce. Naši klerikalci dobro vedo, da je njih gospodarstvo zavoženo in da so le z osebno in strankarsko politiko pripravili našo deželo v to obupno in nevdržljivo stanje. S pomočjo novih dolgov, novih davkov in brezposelnih uredb hočejo prikriti svoje grehe in se tako nadalje vzdrževati na krmilu. Pa tudi ta taktika ne vodi do pravega in zaželjenega cilja, marveč pospešuje le še sigurnejše gospodarski polom.

Tudi s pomočjo električnih central nam ni od pomoči. Namesto, da bi se naši klerikalci brigali za naše kmetijstvo, da bi pomogli našemu kmetu iz njegovih dolgov in da bi ga učili dobičkonosno gospodariti vodijo osebno in strankarsko politiko, podpirajo veleposestvo in zavožene in nezdružljive podlagi ustanovljene pospo-

darske zavode, kateri prinesejo prebivalstvu več škode nego dobička.

Pri tej politiki se zadoljuje naš kmet in je primoran svoje posestvo razkosati in prodajati, da zamore pri sedanjih razmerah plačevati vedno višje davke, interese za svoje dolge, da zamore vsaj skromno vzdrževati svojo družino.

Namesto, da bi podpirali in skušali vzdrževati zdravo srednjo kmetijsko posestvo pomagajo le veleposestvu in forsirajo le razkosovanje posestva, pri katerem imajo le špekulativne svoj dobiček.

Obče znano je, da je zdravo srednje posestvo dobra podlaga za gospodarski razvoj in napredek dežele in kjer te podlage manjka, se je bati za celo deželno gospodarstvo.

Da se ohranijo zdrave razmere je prepotrebno temeljito pečanje s kmetijstvom, popraviti se mora kar se je vsled slabega gospodarstva zagrešilo, in ustanoviti to, kar je prepotrebno, namreč zdrave in obširne zadruge.

S tem pa ne mislimo strankarske zadruge, katere so ustanovljene le v osebno korist in katere našemu kmetu bolj škodujejo nego koristijo marveč nepristranske na zdravi podlagi ustanovljene zadruge, ki delajo za občen blagor celega prebivalstva.

Zadruge morajo svojo nalogo tudi izpolnjevati in nikdar služiti kot politična bojna sredstva.

Iz zgolj dobičkoželjnosti posamezne osebe ustanovljene zadruge ne morejo izpolnjevati svojih obkorožnih namer in niso v to svrhu uporabne.

Ustvarjene morajo biti na zdravi podlagi, da tudi v neugodnem času lahko vstrajajo in pri vsaki še tako mali krizi ne ustavijo svojega delovanja.

Vodstvo teh zadrug bi morali prevzeti strokovnjaki. Da vodijo take zadruge duhovniki — ki so sicer lahko dobri dušni pastirji, a od kmetijstva in zadrugištva le toliko umejo, kar se nauče v lemenatu — je nedopustno, ker zadruge izrabljajo v strankarske in osebne namene in tako privede do poloma.

Take zadruge ne morejo izvrševati svojih koristnih namer in so že pri ustanovitvi obsojene na smrt.

Pri nas obstoja le nekaj nezdružljivih in strankarskih mlekar, katere niti približno ne zadostujejo našim razmeram. O kakih drugih, kakor melioracijskih, vodnih, strojnih, živinorejskih zadrugah ni pri nas ne duha ne sluha in ako obstoje ne izvršujejo svoje naloge v takem obsegu, kakor bi jo imele.

S pomočjo dobrih in obširnih zadrug bi si naš kmet pridobil za svoje pridelke dobre in trajne odjemalce, nabavil bi si različne poljedeljske stroje, ki bi mu omogočili intenzivno obdelovanje svojega posestva in bi tudi sedanje delavske mizerije toliko ne občutili. S pomočjo zadrug bi se lahko izvedle različne melioracije, povzdignila bi se domača živinoreja in pridobile bi se lažje različne državne in deželne podpore.

Zadruge bi postale moč, na katero se bi naš kmetovalec opiral in z njih pomočjo naučil intenzivnega gospodarstva.

Dokler se ne ustanove take prepotrebne zadruge in dokler so obstoječe zadruge v klerikalnih rokah in služijo v strankarske in osebne namene in je tako, plodonosno delovanje onemogočeno, ni misliti na kak preobrat v sedanjem stanju.

Ker ni pričakovati, da preneha strankarski in osebni boj in se izloči iz takih prepotrebni zavodov, mora biti naša nujna skrb uspešno delovati na tem polju in raztezati naše delovanje po celi deželi, da si priborimo občno zaupanje.

Dokler ostane naše delovanje le lokalno in se razteza samo na kratek čas pred volitvami, ni misliti, da si pridobimo zaupanje našega kmečkega prebivalstva, ki nima sedaj do nas nikakega zaupanja, ker jim ne moremo pokazati nikakih plodonosnih uspehov.

Misel na ustanovitev napredne kmetijske stranke ne bi smela zaspati in bi se merodajne osebe morale intenzivno oprijeti tega vprašanja in tako uresničiti misel na plodonosno in uspešno delovanje. Doba šestih let je zelo kratka za izvršitev takih namer in če hočemo računati s pozitivnimi uspehi, se moramo z vso vmeno posvetiti temu vprašanju.

Torej merodajni faktorji, na delo ako hočemo pri prihodnjih volitvah imeti izdatne uspehe in se otesti klerikalnega jarma.

Drugi vsesokolski zlet v Zagrebu.

Zagreb, 14. avgusta 1911.

Ob 6. uri zvečer se je pričela tekma hrvaških Sokolov. Tekmovalci so nastopili na bradlji, drogu, konju, krogih, v skoku v višino in na daljavo, teku, metanju diska in prostih vajah.

Hrvat se pač s Slovenci še ne morejo meriti, vendar je pa splošno opažati velik napredek. Tekmujejo samo Hrvati. Pri tekmi so na krogih dosegli največ točk. Tudi v skoku so se izkazali zelo izurjene. Največje težave so jim delale proste vaje in pa konj, kjer so imeli za sodnike — Slovence. Pri vseh ostalih orodjih so sodelovali Cehi, primeroma dobro, kar ni njih navada. V splošnem se mora reči, da so se Hrvati potrudili, kar se je dalo in da so od zadnjega I. vsesokolskega izleta 1. 1906, silno napredovali. Jako zanimivo je bilo posebno metanje diska. Neki zagrebški Sokol je vrgel disk iz kvadratnega prostora 25 m² in v 60° kotu 276 m daleč.

Na grobovih ustanoviteljev „Hrv. Sokola“.

Naslednjega dne ob 8. uri jutraj so odšli Sokoli v sprejedu na pokopališče Mirigaj, da se poklonijo manom ustanoviteljev „Hrv. Sokola“.

drju. Josipu Fonu, Franju Hochmannu, prvemu starejšini „Hrv. Sok. Zveze“ dr. Stojanu Miletiću in drju. Srečku Bošnjakoviću. Nad grobom drja. Fona je govoril dr. Lazar Car, ki se je v svojem govoru spominjal velikih zaslug pokojnika in proslavljal njegova dela. Na grobu Frana Hochmannu je izpregovoril načelnik zagrebškega Sokola Josip Hanuš, nad grobom drja. Miletića dr. Lazar Car, a nad grobom Bošnjakovića dr. Franjo Bučar. Nato so Srbi, Bolgari, Cehi in Slovenci položili na grobove pokojnikov krasne lovorove vence.

Razgledovanje mesta.

Ob 9. uri se je pričelo razgledovanje mesta. Mesto je polno ljudstva, da se tare po ulicah. Gostoljubnost Hrvatov je jako velika. Radi in z največjo radostjo pokažejo in postrežejo kolikor je v njih moči. Navdušenje za Sokole je izredno, zlasti za Slovence. Slovenci so si pridobili velik ugled — lahko rečem — po celem jugu. Srbi in Bolgari, ki nas preje niso poznali, nas sedaj z veseljem pozdravljajo po ulicah in ne prestano slišati besedo — Slovenec.

Prejšnji večer smo si ogledali takozv. „Zagrebački Zbor“. V krasnem prostoru si videl najelegantnejše paviljone, kavarne itd. Z izletom smo lahko zadovoljni.

Izlet v Maksimir. — Ljudska veselica.

V ponedeljek ob 4. popoldne smo imeli skupen izlet na Maksimir. Pred Jelačićevim trgom se je zbrala velika množica ljudi, ki je spremljala Sokole na potu. Na čelu spreveda je korakala hrvaška sokolska godba. Igrali so razven tega tudi tamburaški zbor, srbska sokolska godba in godba ognjegascv. Najbolj zanimiva izmed vseh je bila srbska godba. Ko je zaigrala kolo-naroden ples — je kakor v trenutku zavrelo v žilah občinstva in zaorili so tisočeri „Živio in Nazdar!“ klici. Na Maksimiru se je vršila velika ljudska veselica. Srbska godba je morala neprestano ponavljati kolo. — Zvečer se je vršila na čast gostom slavnostna predstava. Gledališče je bilo že par dni prej popolnoma razprodano. Navdušenje velikansko.

Včerajšnji dan.

Dopoldne se je vežbal buzdovan. To je jako zanimiva igra z bati in ščiti. Vadili so Hrvati in Bolgari. Slovenci smo sledili tem vajam z velikim zanimanjem, zlasti radi tega, ker je ta igra med nami še nepoznana. Nato so nastopile Hrvatice s kiji. Vaje so izpadle dobro. Splošno pozornost pa je vzbudila igra „Moreška“. Nastopilo je kakih 40 Hrvatov z 2 sabljama, ki so proizvajali razne vaje s poedinci tako, da se je vsak boril z vsakim. Tu so izkazali nekateri Hrvati veliko spretnost in eleganco. (Dalje.)

„Domovina“. Vse ponudbe in pojasnila glede dijaških stanovanj se sprejemajo in oddajajo od 20. avgusta naprej.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Ljubimca beneška.

Roland se je zdrnil. Niti za hip ni dvomil o resnici, ki jo je slutil na tihem prej. Za trenutek so se mu stisnile pesti. Že mu je hotela uiti nasilna gesta. Toda premagal se je, kajti hotel je izvedeti vse. S tisto posebno svetloumnostjo, ki jo je ohranila tudi v največji razbrzdani svojih strasti je Imperija zapazila te prehode; videla je, kako je Roland prebledel. — Da! je nadaljevala še bolj vročično, Ti si ves ogorčen, da se predrznem govoriti tako, o tvoji novi oboževanki, kakor si bil ogorčen takrat, ko sem ti govorila o Leonori... Moja kurtizana usta oskrnjajo čistost Tvojih ljubezni, kajne, gospod pošteni mož?

Premolnila je za trenutek, in ker je Roland ostal molčeč, resnoba in važen, je povzela, precejaje svoje besede kapljo za kapljo, kakor žgoc strup: — Vidi torej predvsem tole: Bianka Te ljubi. Ali še nisi vedel tega? Tembolje, kajti zdaj mi je dvojna radost, da Ti to naznamim. Toda to ni še vse, je zaključila v izbruhu brezumnega smeha, to ni še vse dragi moj! To Bianco, ki jo Ti ljubiš, ljubi tudi nekdo drugi. Poznaš ga... eden izmed Tvojih najboljših prijateljev je... Tvoj dobri prijatelj Bembo... pred katerim si jo že enkrat otel... torej, zdaj veš vse to, trpi kakor pogubljenec, vidi konec vsega... Ali veš kje je Bianka? Ali veš, kje je čista hči podle kurtizane? v objemu Bembovem, in jaz sama sem jo pahnila vanj! Išči jih, kje sta, in najdi jih, če jih moreš!

Mahoma je umolknila, ter se zgrudila v naslanjač: Popadla jo je živčna kriza in stresal jo je krčevit grohot, ki je divjal na njenih skrivljenih ustnicah. Roland je bil vstal.

Besna jeza je zaorala po njem. — Zadržaj ura te ženske je prišla! je mislil sam pri sebi. In hladnokrvno je potegnil svoje bodale. Toda njegova roka, dasi dvignjena ni padla na strašno mater. Počasi je utaknil bodalo v nožnico nazaj in zamrmral: — Ne, saj ni moja naloga, da bi sodil ta zločin. Ozrl se je na Imperijo z ledenim pogledom in odšel, misleč si: — Uboga mala Bianka! Izgubljena! Ah nesrečno dete!... prekasno! prepozno sem prišel!... Ostavil je palačo in stekel k enem izmed poglavarjev, ki so bili razpostavljeni po okolici. — Vzem! dvajset mož, mu je dejal, teci v škofovo palačo, pridi vanjo izlepa ali izgrda, preišči vso palačo, in če je Bembo tam, spravi mi ga na Olivolo živega ali mrtvega... Mož je odhitel. — Če je Bembo tam! je mislil Roland žalostno. Gorje, da je to tako malo verjetno!... Neizmerna žalost se ga je lotevala. Kaj! Bianka, ta neomadeževani hermelin, v rokah ostudnega Bemba! Kaj! Ali je mogoča taka oskrumba! in Biankina lastna mati jo je pripravila... — Zdaj naj torej umre ta podla zver je zarohnel sam pri sebi, saj sem ji prizanašal edinole zaradi njene ljubezni do uboge revice!... Nadel je zopet svojo krinko ter se zavil v plašč, v katerem ga ni bilo mogoče spoznati. Tako se je vrnil pred pročelje palače. Skalabrino je stal še vedno na svojem mestu, čakaje dogovorjene ure s smrtno tesnobo. — Ubogi oče! je zamrmral Roland. Ubogi stari tovariš mojih bolečin! Oh, torej sem v resnici proklet, da zadene nesreča vse, kar se me dotika in obdaja, kakor je zadel mene samega!

V tem trenutku je Skalabrino zapazil Rolanda. Prebledel je in naglo pristopil k njemu. — Kako je, gospodar? ga je vprašal.

— Pojdi z mano, je odgovoril Roland. Počasi je začel stopati ob robu kanala, pozorno motreč mnogoštevilne gondole, čakajoče gostov, ki so jih bile pripeljale k Imperiji. — Kaj je z mojo hčerjo, gospodar? je vprašal Skalabrino z zamolklim glasom. — Le pojdiva, pojdiva... Zdelo se je, kakor da išče nekoga ali ničesa. Naposled je obstal pred lepo slavnostno gondolo, katere šator je v nezasiženem bogatstvu tvoril v noči blesteče nebo, ki se je končevalo zgoraj z zlato krono. Težke svilnate zavese so nadomeščale usnjate zastore, s katerimi so bili opremljeni ti šotori po navadi. Notranjost je bila vsa tapetirana; žametne blazine so se kopicile za počitek razsipne lastnice te gondole zdej pa je sedel moški zavil v plašč, ki ga je varoval nočnega mraza in čakal. — Ali vidiš to gondolo? je dejal Roland. — Da, gospodar, vidim jo, je odgovoril Skalabrino trepetaje; toda Bianka... — Le potrpi... Ta gondola je gondola kurtizane Imperije, ali slišiš? — Slišim, gospodar!... Ch, kar zdi se mi, da je nesreča v zraku... — Potrpi, Ti pravim! in dobro poslušaj, kar Ti povem. — Poslušam. — Čez par minut bodo Imperijini gostje odšli; palača bo postala molčeca in nema; toda Ti ne odidi. Počakaj... — Ali tukaj, gospodar?... — Tukaj... ali morebiti kje drugje, kakor boš hotel kakor Ti bo velelo srce... Poslušaj, Skalabrino: kadar odidejo vsi ljudje, boš videl priti Imperijo v spremstvu Sandrigovem; sedla bosta v to gondolo... ali razumeš?... — Da, da, gospodar!... Moja hči! Moja hči! Kaj se ji je zgodilo? — Potrpi, še enkrat Ti pravim. Torej, Imperija in Sandrigo se zdaj popeljeta v tej gondoli na izprehod. Več Ti ne rečem o tej ženski in tem človeku, ostalo je Tvoja skrb... (Dalje.)

DNEVNE VESTI.

Svojo veliko ljubezen do slovenske univerze so spet pokazali slovenski klerikalci z noticami povodom habilitacije dr. Rostoharja na praški univerzi. Vsak otrok ve, da univerza ne pade na svet kar čez noč, ampak je treba zanjo temeljitih priprav. Ne zadnja stvar je, da imamo dovolj sposobnih znanstvenikov, ki bi v danem trenutku mogli zasedati stolice nove slovenske univerze. Najkrajša, najprimernejša in skoro edina možna pot je vendar za to ta, da se na sedaj obstoječih avstrijskih univerzah habilitirajo slovenski docentje in da se na ta način nekako že zdaj sestavi v obrisih proforski zbor bodoče slovenske univerze. To bi bil obenem tudi najboljši odgovor na očitek Nemcev in vlade: nimate sposobnih učnih moči za univerzo. Kje pa naj se in kje se more v današnjih razmerah Slovenec habilitirati? Ali mar na Dunaju? V Gradcu? Tega menda niti „Slovenec“ ne bo verjel! Edino Praga ali Krakov bi prišla v poštev, ker bi edino tu proforski senati ne nasprotovali habilitaciji slovenskega docenta. Pa tudi od teh dveh Krakov nima pomena. In to zato ne, ker v Krakov slovenski študent nikdar ne bodo hodili študirat v večjem številu, kajti ogromna večina slovenskega dijaštva je strogo napredna in se izogiblje vseučilišču, na katerem se šopiri klerikalizem, saj ga ima že doma dovolj. In tako bi se zgodilo čisto lahko, da bi slovenski docent v Krakovu preda val — praznim klopi. To bi pa utegnilo stvari sami ogromno škoditi. Edino primerno mesto za slovenske docenture je praška češka univerza. Češki akademski senat je slovenskim vseučiliškim težnjam zelo naklonjen. Glavno pa je, da se tok slovenskega dijaštva vedno bolj obrača v Prago, ki bo v kratkem postala — posebno, če se še ugodno reši gmotno vprašanje slov. dijaštva v Pragi — res centrum slovenskega dijaštva. Slovenskim docentom v Pragi se torej ni bati, da bi ne imeli svojih poslušalcev. — Če torej „Slovenec“ hujša proti Pragi in proti praškim slovenskim docenturam, dela s tem naravnost proti slovenski univerzi in kaže s tem, da je ne mara. Sicer se je pa to že velikokrat pokazalo in je že vsakemu človeku znano. Razveseljivo dejstvo pri tem je pa to, da „Slovenec“ in naši klerikalci glede slovenskih docentur nimajo in nikdar ne bodo imeli ničesar, prav ničesar govoriti. Naj torej hujšajo še naprej, jih bodo spoznali vsaj še Čehi, v kolikor jih še niso.

Češki katoliški shod. Te dni se vrši v Olomucu na Moravskem veliki češki katoliški oziroma bolj rečeno klerikalni kongres. Na kongresu so zastopani kakor je razvidno iz raznih časopisov vsi sloji, od najvišjega plemstva do najnižjega kmečkega prostaka. Ogromna večina udeležencev prihaja na take kongrese v resnici samo radi tega, da manifestira svoje versko prepričanje. Značilno pa je, da vodijo take kongrese razven visokih cerkvenih dostojanstvenikov, ki so navadno samo za stafažo in zunanji blesk in sijaj — sami politični špekulanti — različni takozvani katoliški voditelji, ki imajo vero neprestano na jeziku, sicer jim je pa deseta briga. Klerikalci so si danes vzeli katoliško vero takorekoč v zakup in zato smatrajo tudi vsako katoliško manifestacijo, ki bi morala biti res samo strogo verska tudi za klerikalno. Sicer so pa danes taki kongresi popolnoma brez vsakega pomena. Po kongresih se duhovi zopet ločijo in gredo drugo pot. V praksi je danes katolicizem popolnoma enak klerikalizmu, kateremu služi samo kot

bojno sredstvo. Nas taki kongresi popolnoma nič ne strašijo. Kajti oni so nekaj zadnji odmev vedno propadajočega klerikalizma. In ravno oni ljudje, ki na katoliških shodih z ogorčenjem odvrtaajo napade na vero, skrunijo potem najbolj vero in cerkev. Na to smo pa že navajeni.

Splošno pozornost v Olomucu vzbuja sedaj slovenska deputacija z S. K. S. Z., ki jo je občinstvo sprejelo z velikim navdušenjem, tako poroča „Slovenec“. Naši Orli, ki nosijo v eni roki križ, v drugi pa po nauku Janeza Evangelista Kreka nož, v resnici zaslužijo splošno pozornost. Veliko vprašanje pa je, če taki ljudje spadajo na katoliški shod. Naša „katoliška“ mladina je dandanes popolnoma vzgojena v Terseglavovem duhu, ki velevala, da treba proti političnemu nasprotniku uporabiti tudi najskrajnejše orožje. To gotovo ne odgovarja naukom katoliške cerkve, kar gotovo veda tudi Terseglav in Krek. Seveda naše klerikalne „katoličane“ to popolnoma nič ne moti, da bi ne bili „zvesti“ pripadniki katoliške cerkve. Čudno, da se še ljubljanski škof ni udeležil katoliškega shoda. Ta bi še le vzbujal pozornost!

Združeni jugoslovanski klerikalci. Našim čitateljem je že znano, da sta se na Hrvaškem združili obe pravaški klerikalni stranki, ki sta si bili dosedaj v najhujšem nasprotju, t. j. Frankova in Starčevićeva stranka. Vsepravaška organizacija bo tvorila enotno stranko v banovini, Dalmaciji, Bosni in Hercegovini. Ne tajimo, da je to za razvoj in napredek hrvaških klerikalcev velikanskega pomena ne oziroma se na to, da pride lahko kmalu zopet do spora med obema strankama, kar se je že dogodilo. Veliko pa dajo misliti intencije vsepravaške organizacije, ki namerava stopiti v stik tudi s slovenskimi klerikalci, v katerih hočejo imeti moralno in gmotno oporo. Ustvarila naj bi se enotna jugoslovanska klerikalna organizacija, ki bi reprezentirala avstrijske Jugoslovane. Ideja je izvrstna in gotovo je, da se bo slejkoprej tudi uresničila. Kaj pa naprednjaki! Naprednjaki nimamo niti na Kranjskem dobre enotne organizacije, kaj šele enotno organizacijo za vse slovenske dežele, kot jo imajo klerikalci. Trst se upira, Stajerska je zase, Goriška ima tudi svojo organizacijo, a razven tržaške ne doseže nobene pravih uspehov. Radi tega je že skrajni čas, da se prično tudi naprednjaki pečati z vprašanjem enotne organizacije, ki bo odbojla klerikalne naskoke, sicer bo prepozno.

Klerikalizem je rešen. Klerikalne manifestacije v Olomucu na Moravskem so baje uničile vse delo treznih naprednih elementov. Do tega prepričanja mora priti vsak, kdor čita „Slovenec“ poročila o češkem katoliškem kongresu. Sijajna manifestacija čeških katoličanov je po zadržanju naših klerikalcev najlepše poročilo za bodoči razvoj in razvit katoliške ideje v Avstriji. No mi ne maramo niti čeških niti slovenskih klerikalcev motiti v njih sanjarijah. Naj blodejo Dejstva namreč dokazujejo, da je klerikalizmu v Avstriji odklenalo. Klerikalno-kompromisijška era se ne bo tako kmalu povrnila. Zadnje državno-zborske volitve so pokazale, da se nameravajo avstrijski narodi pošteno otrestiti klerikalizmu, oziroma različnih „katoliških“ voditeljev, teh velikih „prijateljev“ in osrečevalcev ljudstva. Stavbe, katere so postavili napredni elementi kot protitež klerikalizmu, tudi katoliški shodi ne bodo podrli, pa naj trobijo različni kričači kolikor hočejo.

O, srečna Avstrija! Francoski revolucionari so kupili posestvo grofa

Thurn-Taxisa Litice pri Plzinu. Tako poročajo listi. Kratka notica, pa pove silno mnogo. Spet so se zagnezile v enem najlepših čeških veleposestev črne pijavke, ki so jih na Francoskem postali siti in so se jih otresli. In vsa ta izgubljena francoska, španska in portugalska svojata roma v našo blaženo Avstrijo, kot v svoje zadnje pribežališče. Povsod jim je že odklenalo. Na Ruskem, na Angleškem, na Nemškem in v raznih severnih državah črnuharjem nikoli ni cvetela pšenica, kajti to so — če ne izključno, pa vsaj po večini nekatoliške države. Italija je že po svojem bistvu protiklerikalna. V zadnjem času jim je odklenalo po vrsti na Francoskem, Španskem in Portugalskem, kjer je bil njih zadnji „slavni čin“ usmrtevec Ferrerja. Edino Avstrija jim je še ostala. Kako dolgo še? Upamo, da bo tudi pri nas kmalu konec. Dela se tudi pri nas že dan, počasi, pa gotovo.

Razmere pri okrajni bolnišnici blagajni v St. Vidu nad Ljubljano. Št. Vidška okrajna bolnišnica blagajna je za celo ljubljansko okolico in ima samo enega zdravnika. Ta je dr. Mano Dereani, ki ordinira samo od 8. do 9. ure dopoldne v St. Vidu itd. Če se torej kakemu udu bolniške blagajne zgodi nesreča, da je treba nujne zdravniške pomoči, mora iti v St. Vid, ker ga drugi zdravnik ne sprejme v Ljubljani. Pri nekem mizarskem mojstru na Glincih službujočemu vajencu je padlo toliko žaganja v oči, da ni mogel spregledati. Začel je tako hudo solziti, da ni mogel v St. Vid sam brez vodnika. Radi tega ga je mizarski mojster odpeljal v Ljubljano k dr. Bocku, ki ga pa ni hotel sprejeti, rekoč da je imel radi tega že sitnosti. Šele ko je plačal 2 K je dečka sprejel. Kdo bo mojstru ta strošek sedaj povrnil. En zdravnik bi moral biti za vsak slučaj v Ljubljani.

O nemški kulturi se veliko govori in piše in Nemci govorijo vedno zaničljivo o barbarstvu ter povzdigujejo svojo veliko kulturo, ki se pa pri nas kaže v prav čudnih oblikah. Sinoči n. pr. se je vrčala z Rožnika večja družba „boljših“, torej hiperkulturnih Nemcev in Nemk, ki so tako vpili in rjaveli, da so „barbarski“ Slovenci mislili, da se nahajajo v bližini kakega velikega zverinjaka. Ko bi se Slovenci tako vedli v Celju, ali v kakem drugem mestu, kjer so Nemci in renegati v večini, bi poslali nad nje policijo in žandarmerijo, ker so pa to delali ljubljanski „kulturni“ Nemci, je to bilo „fino“ in „olikano“.

Pritožujejo se nam nekateri obiskovalci mestnega kopališča v Kozelciji, da tam ni nobenega določenege cenika, ampak, da se ta menja po tem koliko ljudi se ravno koplje in ako se že računa dražje garderoba kot navadno. Ako so te pritožbe resnične — in priče so verodostojne — potem to nikakor ni prav, ker cene bi morale biti stalne in za vsak slučaj enake.

Šišenski Nemci so postali zelo objestni, ker so se preobjedli slovenskega kruha in nastopajo tako predrzno kot bi bili sredi Berlina. S temi tujci bo pač treba pri občinskih volivih in morda tudi kje druge temeljito obračunati, ker to vendar ne gre, da bi se tujci, ki od slovenskih grošev živijo, norčevali iz nas in nastopali proti nam s tako vehemenco, kot nastopajo sedaj. Brezobraznosti šišenskih Nemcev je že vse sito.

Umrli je včeraj popoldne g. Štefan Čenčur, bivši c. kr. policijski nadzornik v Trstu, zadnji čas upokojen v Šiški v starosti 66 let. Pogreb se vrši v četrtek ob 5. uri popoldne iz mirvašnice deželne bolnice.

V Hribarjevem gaju priredi v nedeljo narodno-napredno gospodarsko in izobraževalno društvo za Krakovo in Trnovo veliko poletno veselico. Svirala bo Slovenska Filharmonija in pelo pevsko društvo „Zvon“. V paviljonu bodo narodne gospe in gospodične vsakomur postregle z najboljšimi jestvinami, pivom, vinom, kavo itd. Da je skrbljivo tudi za ples, se razume samo po sebi. Vstopnina na veselico samo 40 vin.

V grand hotelu „Union“ od dalje službežih podčastnikov ljubljanske garnizije prirejeni garnizijski večer je krasno uspel. Prostorni gostilniški vrt hotela se je izkazal skoraj premalega, da je imelo došlo distinguirano civilno občinstvo ter gg. častniki in podčastniki komaj prostora. Tudi gospoda polkovnika pl. Boog in Zahradniček sta prireditelju počastila s svojim obiskom. Na vojaških vajah v Ljubljani se nahajajoči častniki in podčastniki c. kr. 22. domobranske haviške divizije iz Gradača so se polnoštevilno udeležili večerna. Izvajanja vojaške godbe so našla vsestransko priznanje. Burno pohvalo je žel kapelnik za izvajani solo s krilnim rogom „Spomin na Bled“. Šaljiva pošta in drugo je tudi doneslo za razveselitev posestnikov, nakar se je po enournem plesu zaključil v veliki dvorani večer. Tudi klet in kuhinja sta nudila pri zmernih cenah najboljšje.

Akademski fer. društvo „Bodočnost“ v Ptujju je postavilo letos meseca aprila svojemu bivšemu predsedniku, rajnemu filozofu Pero Plohu, ki počiva na praškem pokopališču, nagrobni spomenik. V pokritje stroškov so razen že v mesecu novembru izkazanih darovali še sledeči gospodje, katerim se društvo kar najpriskrnejše zahvaljuje in sicer: Anton Plohl (oče) 10 K, dr. Kraigher, zdravnik, Sv. Trojica v Slov. gor. 4 K, gđ. Fanica Jandlova, učit. pri Mali Nedelji 1 K; Neimenovana gospica v Ptujju 1 K, pravnik: Šemrov 1 K, dr. Pučnik 5 K, dr. Brunčič 1 K, Koser Janko 1 K, del Linz 50 h. Rapotec Vinko 50 h, Rapotec Fran 50 h, Ivanšek 1 K, Boezio 60 h, Šumenjak 1 K, Železnikar 1 K, Orožen 2 K, Kovačič 1 K, Hojnik 1 K, Zorman 1 K, Štefančič 1 K, Dobravc Janc 1 K, Korent 1 K; tehnik: Zelenko 1 K, Pekle 50 h, Leskošek 1 K, Otujec 1 K, Zorman 1 K, Ciffarin 1 K, medicinci: Jurečko 1 K, Šlajmer 1 K, filozof Mlakar 1 K; vsi v Pragi. — V obeh izkazih skupaj 63 K 50 h. Ker pa stane spomenik 83 K 52 h in je torej še 20 K na dolpu, se obračamo tem potom do vseh prijateljev in znancev rajnega tovariša, kakor tudi do vseh prijateljev dijaštva, da nam blagohotno pomagajo pokriti še ta primanjkljaj. — Vsako najmanjše darilo se hvaležno sprejme in se izkaže v slov. listih. Pošlje pa se naj na naslov: abs. iur. Slavko Šumenjak, Polensak, p. Juršinci, Stajersko. — Odbor ak. fer. društva „Bodočnost“.

Zahvala. Podpisani odbor podružnice slov. plan. društva v Radovljici se najiskrenejše zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da se naša veselica v Lescah tako sijajno obnesla. Izrecno zahvalo izrekamo imenoma gospem L. Čebuljevi, R. Fürsagerjevi, M. Rojčevi, N. Sajovčevi, I. Segovi ter gđ. Ravnikovi, kakor tudi vsem njih spremlevalkam, ki so tako požrtvovalno stregle v šotorih. Iskreno hvala smo

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo

Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislava voda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrško slatino, pošta Guštanj, Koroško, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

dolžni pevcem „Ljubljanskega Zvona“, tamburašem blejskega „Sokola“, ljubki prodajalki šopkov gđ. Šustersčevi, g. Sartoriju in slednjič g. Kmetu za prostor. — Planinski pozdrav! — Za odbor podružnice slov. plan. društva v Radovljici, dne 9. avgusta 1911. L. Fürsager, predsednik. I. Kušar, tajnik.

Klobuk je zamenjal nekdo v nedeljo v gostilni Erbenjak na Opekarski cesti. Prinese naj klobuk v dotično gostilno nazaj, kjer dobi svojega — sicer se bodo proti njemu napravili primerni koraki, ker je njegovo ime znano.

Razne vesti.

Protipoljski naseljevalni fond izčrpan. Neka oficijozno inspirirana berlinska korespondenca opozarja na to, da je naseljevalni fond za Poznanjsko in vzhodno Prusko v toliko izčrpan, da ne zadostuje več, da bi se izvedel razlastilni zakon v obsegu, kakor ga namerava znokn iz leta 1908. V začetku tekočega leta je znašal fond okroglo 50 milijonov mark. V teku leta pa se je porabilo toliko denarja, da ga bo koncem etatnega leta 1911. zmanjkalo, tudi če se bo naseljevanje vršilo v počasnejšem tempu. Zaradi tega bi v l. 1912. za izpeljavo naseljevalne politike bil na razpolago samo 25 mil. mark, ki jih naseljenji izplačajo od izposojil v fond. Korespondenca meni, da naj prej oni, ki zahteva izvedenje razlastilnega zakona, zahteva novo zakonsko predlogo za izpolnjenje naseljevalnega fonda.

* Nemški apetit. V Hebu so imeli koncem preteklega meseca „Walensteinove igre“. Pri tem so popili 886 hl piva; (popili bi ga še več, pa ga je zmanjkalo.) Pojedli so pa 55 volov, 160 telet in 196 prašičev. Poleg tega še 1183 kg mesa, pripeljanega še v kosih. Skupaj torej 33516 kg mesa, ne všteti race, gosi, piščance in golobe. Za dva dni — toliko časa so namreč slavnosti trajale — je to res čisto dovolj.

* Čarovniki in špiritisti. V Parizu so se združili vsi čarovniki in špiritisti v veliko zvezo iluzionistov, ki se pečajo z raznimi umetnostmi, s katerimi sleparijo ljudstvo in si služijo lepe denarce. Imeniten pariški čarovnik Reny je izdal knjižico, v kateri natanko opisuje špiritistične in druge podobne čarovnije. Pri 50 odstotkih špiritističnih nastopov medijev isti goljufajo. V New Yorku je špiritistična šola, kjer se učijo mediji raznih goljulij. Zanimivo je kako navadnih sredstev se včasih ti ljudje poslužujejo, da prevarajo občinstvo. Uče se razne predmete z ustni metati. Dalje imajo posebne mize, ki so preskrbljene s tajnimi pripravami, da se na malenkosten pritisk dvigajo, sučejo in škripljejo, kot bi odstopali posamezni deli. Marsikateri gledalec, ki ne zaupa v temi mediju, zahteva, da drži med sejo njegovo roko. Špiritist je tudi na to pripravljen in pomoli gostu v temi prav spretno in umetno narejeno roko iz kaučuka. So nekateri, ki pričarajo v kozarec male ribice. Te imajo seveda mediji pri sebi v malih, nalašč za to pripravljenih steklenicah. Imenitno je nekoč ogoljufal neki pariški medij dva priznana učenjaka. Zahtevala sta, da držita med predstavo medija vsak za eno roko. In res sta držala, kljub temu pa je špiritist izvajal svoje

MALI LISTEK.

J. S. MACHAR:

Hromec.

(Iz knjige: Stará prosa.)
(Dalje.)

Na strehi nasprotne hiše je čvrčalo vsako jutro par vrabcev. Spomladi in poleti so bili še dosti čisti in so se veselo preganjali po slemenu, v zimskih mesecih pa so posedali nepremično po dimnikih, zamazanih, po črnih in njih enolično čakanje je zvenelo kakor obupna melodija bede. Enkrat na dan je lezel čez streho črn maček. Šel je in se oziral okrog sebe s smaragdnimi očmi ter je previdno dvigal in pokladal svoje šapke na strešno opeko. Če je zagledal vrabce, se je ustavil in jih opazoval napeto. Vrabci pa so odleteli š truščem in maček se je resno spazil skozi strešno okence.

Hromec je opazoval vsak dan vršiček topola, ki je kipel nad streho. Robovi njegovega lista so žareli v solnčni zarji kakor srebro. Tolistje je trepetalo ves dan. Proti jeseni je polagoma rumenelo in odletavalo na streho. Po vsaki viharji veterni noči ga je bilo znatno manj, dokler niso nekega jutra mogle le gole veje v

zrak. Prišla je zima, na topol je legel sneg, ki je igral ob solnčnem vzhodu v slepečih barvah. Včasih je sedlo nanj nekaj krakajočih vran, sneg je padal v kosih z zibajočih se vej navzdol.

Za žarkih zimskih večerov je posedalo in čivkalo v vršičku par senic. Nato je prišla pomlad; v aprilu so stresali vršiček bučni vetrovi, nato so ga posejali rjavi popki, ki so rastle in zeleneli, potem so vzbrsteli listki, topol je bil zopet zelen — in tako se je to vrstilo leto za letom.

Pod okrajkom pri zidu nasprotne hiše je bilo ozrajno lastavje gnezdo. Urban je domneval vsako pomlad, da pozna njegova prebivalca. Prileteli sta dve lastavici, popravili sta gnezdo, imeli sta družino; najpreje so gledale gole glave z odprtimi, žoltimi kljuni iz gnezda. Bili so lačni, stara dva sta jih krmila neprestano. Glavice so črnele, rastle in ljubko ščebetale. Prišel je čas, ko so se dvignili mladiči k prvemu poletu, ti izleti so se ponavljali, rodbina pa je bivala še vedno skupaj, končno pa je nekoč izletela — in vrnila sta se samo še stara dva. Sedla sta v gnezdo, iztegnila glavici in ščebetala žalostno. Okrog sv. Vavla sta krožila dolgo, dolgo okoli gnezda — in sta odletela. Spomladi pa sta prišla zopet in vse se je godilo zopet kot lani.

Vsako soboto popoldne je slišal Urban na ulici igrati lajno. Poznal je vse njene pesmice, poživljaval je njene tone, udarjajoč z bergljo v taktu ob tla, če je pa slišal katero novo, ga je to navdajalo z radostjo.

Tako je posedal med opazovanjem in zabavo celo dopoldne. Opoldne mu je prinesla strežnica obed, najedel se je in spregovoril z njo nekaj besed o vsakdanjih potrebah. Ko je odšla, se je odpeljal zopet k oknu in je opazoval dalje.

Časnikov ni čital, novic iz zunanjega sveta ni sprejemal, ni čutil te potrebe. To, kar je videl, mu je zadostovalo.

In zopet je kadil in sedel prav do večera pri oknu. Gledal je nasprotno hišo, na streho, na topol, na oblake, ki so pluli po nebu, in kadil. Spremembe, ki so spremljale letne čase, ga niso žalostile. Vedel je vse že naprej, vedel, kaj se zgodi, v tem in onem času zgine z obzorja njegovega sveta, kaj se mu zato pojavi novega, in zabaval se je nad tem.

Če je po zimi zamrznilo okno, je opazoval ledeno cvetje na steklu. Če bil mravz prehud, se je vozil krog peči, gledal slike, ali pa je odprl vrata pri plošči in zrl v plamen.

Če je ugledal kje muho, ki je ostala v sobi še od poletja, jo je opazoval magari cel dan. Nasipal ji je

drobnega sladkorja na stol in je gledal, kako oslabela in utrujena žuželka željno približuje svoj rilček sladki hrani. Oziral se je za njo po sobi, kako leta, kam seda, vozil se je za njo na svojem naslonjaču in za hip jo je tudi podil z bergljo.

Za zimo pa je prišla zopet pomlad.

Nobena sprememba ni odšla hromčevi pozornosti.

Videl je, kako da se spreminja mlada gosa nasproti, kako postaja mož do nje nežnejši nego preje, kako so tam nekoga dne zastirli okna sobe z neprozornimi zavestmi.

Drugi dan na to je slišal od tam jok novorojenega deteta.

Vzel je po nekaj dnevih mlado, modrooko pestunjo z otrokom na rokah. Dete je bilo podobno mlademu očetu.

Tudi v uradnikovem stanovanju je opazal nekega postarnega gospoda pogosteje. Spoznal je, da je to snubec suhe gospodične. Bil je zvest. Slavili so svatbo. Stari uradnik, nevinstin oče, je posadil ta dan nov klobuk na svojo golo glavo.

In tako je življenje teklo dalje in dalje.

Bilo je nekoč zgodaj, za deževnega poletnega dne. Streha nasproti je bila kakor poplaknjena; potoki vode so se stekali med opekami v

žleb pri strehi. Vrabci so se stiskali k dimniku, čegar dim se je plazil po strehi. Mlada, plavalasa gosa se je igrala z detetom pri oknu. Gospa uradnikova je sedela v beli čepici tudi pri oknu in je pletla nogavice. Oba dijaka sta bila doma in sta se sprehajala po sobi učila iz knjig, ki sta jih držala v rokah.

V sobo je vstopila strežnica. Hromec se je obrnil, gledal jo je začuden, to je bilo zanj nenavadno.

„Gospodinja me pošilja k Vam, milostljivi gospod,“ je pravila žena. „da se moramo seliti, da bodo menda hišo podrli in potem postavili drugo.“

Urban se je stresel, obledel je in ni spregovoril besede. Tresk groma bi ne mogel učinkovati nanj groznejše. Ni odgovoril, le gledal je strežkinjo z izbuljenimi očmi.

„Milostljivi gospod,“ je vprašala ženska boječe, „kaj storimo sedaj? Ali naj iščem stanovanje?“

„Stanovanje? Kakšno stanovanje?“ je izbruhnil čez hip divje, „čemu stanovanje? se ne preselim!“

„Toda, milostljivi gospod,“ je pripomnila ženska, „hišo bodo podrli!“

„Naj jo podero — jaz se ne preselim,“ je kričal in bil z bergljo ob tla. „Recite to gospodarju!“

„Toda, milostljivi gospod,“ je ugovarjala ženska. (Konec.)

umetnosti. Nesreča je hotela, da se je pri električni napeljavi nekaj pokvarilo in na enkrat je zagorela luč. Presenečeno sta gledala učenjaka predrznega čarovnjaka, ko sta opazila, da ne drži medija za roke, marveč sta krepko stiskala roke drug drugemu.

* **Usmiljeni Samaritani**. Na izprehodu je postalo naenkrat nekemu uradniku v Pragi slabo in padel je v nezavest. Takoj so bili pri roki „usmiljeni ljudje“, ki so mu „pomagali“. Ko je uradnik spet prišel k sebi, so „usmiljeni Samaritani“ izginili, z njimi pa tudi uradnikova suknja, ki so mu jo bili slekli, da bi „ložje dihal“. Za nameček so mu vzeli tudi srebrno okovano palico in srebrni ustnik za smodke. Lumpce išče zdaj policija.

* **Lakomni milijonar**. V Ameriki je pred nedavnim časom umrl v revščini mož, ki je bil pred 20 leti slučajno junak senzacionalnega dogodka. Ta mož — pisal se je Laidlaw — je bil knjigovodja pri milijonarju. Sageju. K temu milijonarju je prišel v decembru l. 1891. neki anarhist in zahteval denarja. Lakomni milijonar ni hotel dati ničesar, pa je poklical svojega knjigovodjo Laidlawa, se skril za njegov hrbet in hotel zbežati. V tem pa vrže anarhist bombo, ki je njemu samemu odtrgala glavo, zelo nevarno poškodovala Laidlawa med tem ko je ostal milijonar, ki je bil skrit za hrbtom svojega knjigovodje, popolnoma nepoškodovan. Dolgo je trajalo, predno je Laidlaw ozdravel. Ali lakomni milijonar ni uslišal nobene njegove prošnje za podporo, in niti v oporoki se ga ni spomnil. Tudi milijonarjeva vdova mu ni dala ničesar. Zadnjič je mož v revščini umrl.

* **Neml princ**, Španski princ Jaimes je nem. Zadnjič je na njem izvršil operacijo profesor Reymond v Freiburgu na Švicarskem, toda operacija je imela negativen uspeh. Prof. Reymond je konstatiral, da so glasilke brez vsakega čuta. Princ Jaimes ostane torej nem za vedno.

* **Nevidna luč**. Nove poskuse z nevidno lučjo je izvršil profesor Woods z baltimorskega vseh učilišča. Nevidno luč imenuje ta prirodoslovec tisto vrsto solnčnih žarkov, ki nič ne vplivajo na človeško oko. Profesor Wood je napravil fotografske posnetke s pomočjo kremenjakove leče, prevlečene s tanko plastjo srebra, ki je sicer neprodirna za pravo luč, ki pa prevaja ultravioleto žarke. H krati pa je napravil tudi slike z nevidno lučjo. Ob prehodu skozi lečo iz kremenja so se beli žarki izpremenili v črne: steklena okna so bila črna kakor da bi bila iz železa. Na solncu stoječ mož ni delal nobene sence, kar dokazuje, da nevidni ultravioleto žarki ne izvirajo neposredno iz solnca, temveč iz nebeskega obla. Zlasti čudne so bile fotografije meseca, povzete s pomočjo daljnogleda, v katerem je bila vstavljena leča iz kremenja. Znano razsvetljeno brezno Aristaza na mesecu so obdajali čudni masivni skladi, ki so pri navadni luči nevidni. Električno iskro obdaja na teh fotografijah čuden sijaj; z drugimi poizkusi so dognali, da električna iskra izžareva nevidne žarke, ki povzročajo svetlikanje bližnjega zraka. Dalje pa je profesor Wood priredil mnogo fotografij s pomočjo nasprotnih, infra rdečih žarkov. Za nadaljevanje teh velezanimih poskusov sta z berlinskim profesorjem Rubensom izdelala posebno pripravo ki omogočuje izločevanje nevidnih žarkov od navadne spektralne luči.

* **Srečni komponisti**. Berlinski listi vedo poročati, da dobiva komponisti „Dolarskih princes“ in „Ločene žene“ Fall na taniemach na leto pol milijon mark; Lehar okoli 300.000 Wagnerjeva rodbina 120.000, Puccini 100.000, Oskar Strauss 80.000, Richard Strauss 35.000, Massenet 30.000, Humperdinck 20.000, d' Albert (za „Nižino“, 17.000. — Se jim ne godi slabo.

* **Ubogil milijonarji**. John J. Blair, eden najbogatejših mož Amerike, je stal nekega dne pred sodiščem kot obtoženec. Šlo je v pravdi za vsoto pol milijona dolarjev. Blair je prosil, naj se razprava preloži, toda sodnik je izjavil, da to stori le, ako položi kot kavicjo sporno vsoto v dvojni višini. „O, če je to vse,“ je rekel Blair, „to že lahko naredim.“ Posegel je v široki žep svoje ponošene suknje in privlekel ven navadno jabolko. Navzoči so se mu zasmejali, toda presenečeni Krez je odgovoril: „Zmotil sem se, to je moj zajutrek,“ in vzel je iz drugega žepa sploščeno papirja, ki je bil vreden štiri milijone. Ta prizor je tipičen za gotovo preprosti, naravnost revni način življenja, kakršnega vodijo nekateri dolarski kralji. Mož, kakor Blair, ki lahko vsak čas izda ček za več milijonov, se zadovolji dopoldne z enim jabolkom, je tudi pri kosilu skromen ter premišlja, ali naj izda par novčičev, ki ga stane vožnja s cestno železnico, ali ne. Še veliko revnejše je živel neki drug ubog milijonar, Samuel Dunlap, dukler ga ni pred kratkim rešila smrt revnega življenja. Štirideset let je bival v temni sobici

neke nizke hišice; stregla mu je samo stara postrežnica. Vsak mesec je postrežkinja ostrigla temu milijonarju lase, ki jih je potem morala nabasati v njegovo posteljno blazino. V vseh štiridesetih letih si je kupil samo eno obleko, ki je pa nikdar ni dovolil izkrtati, ker se je bal, da bi se s tem preveč obrabila. Nek drug čudak, George T. Cluie, ki je imel v Združenih državah Severne Amerike več tisočev jutrov zemlje in ki je zapustil ob svoji smrti pet milijonov dolarjev, je preživel zadnja svoja leta v nekem majhnem umazanem prostoru, kjer so mu bile edina družba priljubljene gosli. Dostikrat je ostal ta Diogen med ameriški dolarski kralji po dva ali tri dni v svoji sobici, ne da bi kaj zaužil. Potem se je splazil v kako ceno gostilno, vzel seboj čaj, ki si ga je sam pripravil, ter je s težavo žrtvoval 50 centov za obed. Ta mož, ki je imel letno 50.000 dolarjev dohodkov, ni v zadnjih letih svojega življenja nič več kot 250 dol. porabil na teden za svoje potrebščine. S Cluiejem se more primerjati tudi James Tyson, ki je bil najbogatejši človek Avstralije, pa vendar ni živel bolje kot eden najnižjih njegovih delavcev. Nosil je vedno s ponosom srebrno uro, ki si jo je kot mlad človek kupil za 5 dol. jedel ni nikoli drugače kot njegovi delavci in hodil je slabše oblečen kot ti sami. Bil je ponosen na to, da še nikoli ni bil v kakem gledališču, da ni pil nikoli opojnih pijač, nikdar rabil mila — namesto peska, ki se ga je po stari navadi posluževal pri umivanju in da ni nikdar nosil bele srajce, ali pa še celo rokavice.

* **Spomini bivše prestolonaslednice**. „Corriere della Sera“ v Milanu objavlja daljši izvešček iz „Spominov“ gospe Toseli, bivše soproge sedanjega saškega kralja. Nekdanja princesa govori najprej o svoji mladosti in pravi, da je bila nevesta. Trpela je pod tiranijo dvorskih ceremonij in pod pedanterijo duhovniškega učitelja. Za moža bi bila vzela kogarkoli, le da bi bila prišla s starinskega salcburškega gradu. Tako je vzela tudi saškega prestolonaslednika. Ali ta je ni nikoli ljubil, ampak je imel dražanske igralko rajši kakor njo. Njegov oče, kralj Jurij pa jo je od početka preganjal. Enkrat ji je v ostrem prepiru dejal: „Nesreča je, da si ti prišla v našo družino.“ — Na dvoru je pivo teklo v potokih in strastno se je igralo. Izven dvora je bila popularna. V sled nesreče je postala praznoverna. Če je nenadoma uzrla črnega mačka je dobila temne slutnje. O letu 1902. in tistih dogodkih, ki so povzročili njen beg v Curih, piše pod posebnim naslovom „Obtožujem“. Na dražanskem dvoru so razširili brezsrčno bajko, da je blazna. Če ne bi bila zbežala, bi jo do smrti zaprli v blaznico. Takoj so raznesli vest, da je pobegnila z učiteljem jezikov Girmom. Ali hotela se je le odpeljati k svojemu bratu Woelfingu — bivšemu nadvojvodi Leopoldu, — kjer pa ni mogla ostati. Da ne ostane brez vsakega varstva, se je oklenila Girona, ki ji je kazal veliko vdanost. Izbirati je imela med norišnico in škandalom, pa ji je bil škandal ljubši. Potem opisuje svoje nemirno romanje po svetu, dokler se ni v Florenci seznanila s Toselijem. — O Ivanu Orthu — bivšem nadvojvodi Ivanu Salvatorju, ki je bil pred kratkim razglašen za mrtvega, pravi, da še živi in da se bo svojčas vrnil na Dunaj.

* **Izdajsko časopisje**. V nekem mestu na Bavarskem si je pred kratkim nek mestni oče ob koncu seje olajšal srce s sledečo pritožbo: Želel bi, da bi časopisi v svojih poročilih o občinskih sejah v bodoče opuščali zadnji stavek. Naše zborovanje je končano že ob 9. uri in potem se gre na kozarec piva. Včasih se spijeta tudi dva kozarca; par gospodov igra tarok in tako se ponovi tudi kake četrt ure. Na ta način se pride okoli 1. ure domov. Drugega dne se bere nič slabega sluteč časopis in naenkrat pomoli ljubeznjiva soproga pod nos poročilo o občinski seji, kjer stoji: „Konec seje ob 9. uri“. In ti si prišel šele ob 1. uri od seje. Seveda sledi temu potem neprijetno razpravljanje. Kaj je časopisju na tem, ako ne zapíše „konec ob 9. uri“. — Predlog je bil soglasno sprejet in predsednik ga je izročil med splošno veselostjo — izdajskemu časopisju.

* **Zanimiva posledica letošnje vročine** se je pokazala v galeriji slik norimberskega „Germanskega muzeja“. V dvoranah, kjer vise slike staronemške šole, je nastala tako grozna vročina, da ni bilo mogoče tam prebivati. Tudi slike same so zelo trpele. Pokale so in barva se je začela luščiti. Najbolj je vročina poškodovala slike na lesu. Slike so morali iz dvorane prenesti v klet, dokler vročina ne poneha.

Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Radl včerajšnje nevlhte so izostala najnovejša brzozjavna poročila z Dunaja.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik V. M. Zalar.
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Mali oglasi.

Beseda 6 vin. — Za one, ki iščejo službe 6 vin. — Najmanjši znesek 50 vin. — Pisnim vprašanjem je priložiti znamko 20 vin. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Steklena stena (komptoar), steklena omara za knjige, pisalna miza in več zabojev se proda v trgovini s klavirji Breznik, Kongresni trg 13.

Podjetna natakarica se sprejme takoj v trajno službo. Vprašaj naj se pri Franu Renko v Opotiji. 3—1

Hiša s vrtom se iz proste roke proda. Polze se Mesarska cesta št. 1. 163/8—1

Učenko sprejme brezplačno šivilja Roza Medved, Mestni trg 24.

Proda se dobro ohranjeno kolo „Diamant“. Natančneje se izve: Hrenova ul. 3, II.

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj kupiti ali prodati, doseže to najbolje, ako inserira v Malih oglaših „Jutra“. Za besedo se plača samo 5 vinarjev.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je preminul danes ob 3. popoldne. po dolgem bolehanju, previden s svetotajstvi naš ljubi oče in tast, gospod
Štefan Čenčur
bivši e. kr. poletijski nadzornik v Trstu, zadnji čas upokojen v Šiški, v starosti 66. let.
Zemeljski ostanki pokojnika se prepeljejo v četrtek 17. avgusta 1911 ob 5. uri pop. iz mrtvašnice deželne bolnice na pokopališče k sv. Križu k večnemu počitku.
Prosimo tihega sožalja. — Posebnih obvestil ne bomo razpošiljali.
V Ljubljani, 15. avgusta 1911.
Ljubla Kocmur, roj. Čenčur, Matilda Čenčur, hčeri. — Ivan Kocmur, pisarniški vodja, zet. I. slov. pogrebni zavod Josip Turk.

Fotografske aparate in veliko zalogo vseh v to stroko spadajočih potrebščin priporoča
fotomanufaktura in drogerija „Adrija“
v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5.

Zunanja naročila izvršuje z obratno pošto. — Ceniki so na razpolago.
O. Bračko
Ljubljana, Dunajska cesta št. 14
priporoča p. n. občinstvu

veliko zalogo cvirnatih in sviljenih rokavic.
Vnanja naročila se točno in solidno izvršujejo.

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane četertletno K 1.80.
Zahtevajte ga povsod! Naročite ga in inserirajte v njem!
Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

FR. KS. KASPER
Ljubljana, Vegova ul., v bližini realke.
Zaloga raznega pohištva
hišnih oprav za spalne in jedilne sobe, vseh vrst tapeciranega pohištva, naslanjačev, otomanov, kakor tudi pisarniških oprav, dalje različnih platnenih in lesenih rolo, žaluzij in železnih valčnih zastorov. — Velika množina izgotovljenih oprav za spalne in jedilne sobe vedno v zalogi.
Priznalna pisma, ceniki in vzorci na poljubno razpolago.

Pozor! Preselitev! Pozor!
FR. P. ZAJEC, Ljubljana.
Velika zaloga pravih švicar. ur, zlatnine, srebrnine, gramofonov, plošč itd.
Tem potom vljudno naznanjam, da sem preložil svojo trgovino s Starega trga 26 na
Stari trg št. 9
isto popolnoma na novo uredil ter povečal in mi bo mogoče svoje cenjene odjemalce v vsakem oziru v zadovoljivost postreči. — Osobito opozarjam slavno občinstvo, kot prvi in edini slovenski, to obrt upravičeni izvrševati ter oblastveno izprašani optik in strokovnjak na svoj
optični zavod
po najnovejšem sistemu z električnim obratom urejeni.
V zalogi imam vedno najnovejše ščipalnice, očala, tudi Rotenstockove toplomerje, daljnogleda vseh vrst, kakor „Zeis“, „Goerz“, „Busch“ itd., zrakomere, hydrometre, raznovrstne tehtnice za žganje, mleko itd. — **Vsa popravila** izvršujem v svoji lastni, dobro urejeni delavnici točno in solidno. — Zahvaljujem se za dosedanje mi izkazano zaupanje in prosim, da mi isto ohranite tudi v bodoče.
Z odličnim spoštovanjem
Fr. P. Zajec, Stari trg št. 9.

Ivan Jax in sin
v Ljubljani, Dunajska c. 17
priporoča svojo bogato zalogo
voznih koles.
Šivalni stroji za rodbino in obrt.
Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.
: Pisalni stroji „ADLER“ :

Priznana največja, resnično domača, že 25 let obstoječa eksportna tvrdka.
Franc Čuden,
urur
Ljubljana, Prešernova ulica 1
samo nasproti Frančiškanske cerkve
je delničar
največjih tovarn švicarskih ur „Union“ v Genovi in Bielu, **on torej lahko po originalno tovarniških cenah** garantirano zanesljivo, v vseh legah in temperaturah po njegovem astronomičnem regulatorju regulirane, svetovno znane
ALPINA URE
z matematično preciznim kolesjem — v zlatu, tula, srebru, niklju in jeklu
prodaja.
Nedosežno velika izbira. Večletno jamstvo. Ceniki zastoj in poštne prosti.

Jutro se prodaja v Trstu po 6 vinarjev
v naslednjih tobakarnah:
Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mozt, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere,
Cechimi, ulica dell' Istra,

Prva kranjska drogerija, parfumerija, fotomanufaktura ltd.

Anton Kanc

Ljubljana, Židovska ulica št. 1.

L. J. Fröhlich

sobni slikar in pleskarski mojster, dekoracije, napisi in cerkveno slikarstvo

Ljubljana, Hrenova ulica 17.

Poštno-branilnični račun št. 67.826.

Kite iz las

po 5, 7, 9 in 12 K. — Barva za lase in brado „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po K 2— velike K 4. Lasne podlage in vse vrste mrežice. Lasulje, brade, šminke in vse drugo za maskiranje priporoča po zmernih cenah

S. STRMOLI, brivec in lasničar Ljubljana, Pod Trančo št. 1 (zraven čevlarskega mostu.) Izdelovalnica za vsa lasna dela. Cenik se pošilja na zahtevo zastoj.

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico

(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v hiši g. Tomažiča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del lista, oglase, naročilno ltd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

M. RAVTAR

delikatesna trgovina in vinarna Ljubljana, Jurčičev trg 3

priporoča svojo veliko zalogo raznih jestvin, finih namiznih in desertnih vin, likerjev, knjaka in šampanjca.

Eksport

kranjsk. klobas in brinjevca

Slav. društvom posebno nizke cene. Za veselice dam blago tudi v komisijsko prodajo.

Ceneni fotografski aparati!



Popolni fotogr. aparati, dajoči zamenljivo dobro sliko, s ploščami, papirjem, kemikalijami in učno knjigo: velikost slik 6x9 cm K 1-90, 9x12 cm K 3-30, 5x70, 9x70 itd.; (poština posebej). Eksaktni krasotni aparati in dvojni anastigmati nedosežno poceni. Rabljeni aparati in objekтиви znanih tvrdk po zelo zmernih cenah. Glavni cenik 130 strani debel in zaznamki priložnostnih nakupov zastoj.

Elfr. Birnbaum,

tovarna fotogr. aparatov, Hirschberg, 327, Češko.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“, ali pa najde novega naročnika!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5

priporoča radi minule sezije v okasiji

obleke za gospode

iz listra ali pralne v barvah

od K 10— naprej

ter panama

klobuke in slamnike.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani

po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.

Državni kolodvor.

Blaž, Dunajska cesta.

Sever, Krakovski nasip.

Pichler, Kongresni trg.

Češark, Selenburgova ulica.

Dolenec, Prešernova ulica.

Fuchs, Marije Terezije cesta.

Mrzlikar, Sodna ulica.

Šubic, Miklošičeva cesta.

Zupančič, Kolodvorska ulica.

Pirnat, Kolodvorska ulica.

Šenk, Resljeva cesta.

Kotnik, Šiška.

Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.

Košir, Hišlerjeva ulica.

Štlenec, Valvazorjev trg.

Sušnik, Rimska cesta.

Ušeničnik, Židovska ulica.

Kleinsteil, Jurčičev trg.

Križaj, Sp. Šiška.

Wislak, Gosposka ulica.

Kustrin, Breg.

Tenente, Gradaška ulica.

Velkavrh, Sv. Jakoba trg.

Sitar, Florjanska ulica.

Blaznik, Stari trg.

Nagode Mestni trg.

Kanc, Sv. Petra cesta.

Treo, Sv. Petra cesta.

Kušar, Sv. Petra cesta.

Podboj, Sv. Petra cesta.

Elsner, Kopitarjeva ulica.

Bizjak, Bohoričeva ulica.

Remžgar, Zelena jama.

Svetek, Zaloška cesta.

Jamšek, Tržaška cesta.

Štravs, Škofja ulica.

Likar, Glince.

Strkovič, Dunajska cesta.

Klančnik, Tržaška cesta.

Lepo in belo lice

kakor tudi gladke in nežne roke podaja brez dvoma blagodišeča krema brez maščobe

„OLIMPIA“.

„OLIMPIA“ preparati odgovarjajo zahtevam najmodernejših kozmetike, ter so kot taki najuspešnejše in popolnoma neškodljivo sredstvo za negovanje kože.

Krema „OLIMPIA“ mali lonček K 1-20.

Krema „OLIMPIA“ veliki lonček K 2—.

Puder „OLIMPIA“ rosa K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ creme K 1-50.

Puder „OLIMPIA“ beli K 1-50.

„OLIMPIA“ preparati se dobijo samo v lekarni

Ubald pl. Trnkoczy v Ljubljani
zraven rotovža.

Najbolj varno naložen denar!

Največja slovenska hranilnica!

Denarnega prometa do 31. dec. 1910 nad 564 milijonov K.

Stanje hranilnih vlog nad 40 milijonov K.



Rezervni sklad nad 1.200.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica št. 3.

sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/4 % brez odbitka. Nevzdržene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.

Za varnost naloženega denarja jamči zraven rezervnega sklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi izključena vsaka špekulacija z vloženim denarjem.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa

Kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5 % in proti poplačevanju dolga po najmanj 1/4 %. Dolžnik pa more svoj dolg poplačati tudi poprej, ako hoče. Posoja se tudi na menice in vrednostne papirje.

„S L A V I J A“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54.000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109.356.860-58. Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Sprejema zavarovanja Sloveškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica.

Vsa čisti dobiček se razdeljuje zavarovalcem; dosedaj se ga je izplačalo K 2.495.719—.

Zavaruje poslopja in premoženje proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in obnovenjske namene.

Učiteljska tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v tiskarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.

Muzikalije.

Telefonska št. 118.



Najmodernejšee črke.

Litografija.

Poštne hranilnice št. 76.307.

Del. glavica:

K 5.000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Rez. fond nad K 610.000.

Stritarjeva ulica št. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.



KINTA
K.C.L.

Priznana močna, lahko tekoča solidna in neprekosljliva so **KINTA** kolesa.

Najobširnejše jamstvo. Ilustrovani ceniki brezplačno.

K. Camernik

LJUBLJANA, Dunajska c. 9.

Special. trgovina s kolesi in posam. deli.

! Ispesjevanje koles.